

וזה השדה בצאתו ביכל קדש ליהוה כשדה
החרם לכהן תהיה אחותו ואם שדה מקנתו
אשר לא משדה אחותו יקדיש ליהוה וחשב לו
כהן את מכסת הערכך עד שנת היכל ונתן את
הערכך ביום ההוא קדש ליהוה בשנת היובל
ישוב השדה לאשר קנה מאתו לאשר לו
אחות הארץ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש
עשרים גרה יהיה השקל אך נכור אשר ימור
ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור
אם שיה ליהוה הוא ואם בבהמה הטמאה ופדה
בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונכור
בערכך אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל
אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחותו לא ימור
ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה כל
חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת וכל
מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא
קדש ליהוה ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמושייתו
יסף עליו וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
החזת השבת העשירי יהיה קדש ליהוה לא יבקר
בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש לא יגאל אלה המצות אשר
צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד קודש השני בשנה השנית לצאתם מארץ
מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר
לגולתם מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן
ואתם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית
אבותיו הוא ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
אתכם לראובן אליצור בן עדיאור לשמועון שממילאל
בן צורישידי ליהודה חמשון בן עמינדב ליששכר
נתנאל בן צוער לזבולן אליאם בן חלף לבני יוסף
לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן
פדהצור ללוימן אמידן בן גדעלי ללוי אחיעזר בן
עמישדי לאשר פנעיאח בן עכרן לגד אליסף בן
דעואל לנפתלי אחירע בן עינן אלה קריאי העדה
נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם

ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר
נקבו בשמות ואת כל העדה הקהילו באחד
לחדש השני ויהיו על משפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה
ומעלה לגלותם כאשר צוה יהוה את משה
ויפקדם במדבר סיני ויהיו בני

ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות לגלותם כל זכר מבין עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה ראובן
ששה וארבעים אלף וחמשי מאות

לנתי שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלותם כל
זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה שמעון תשיעה וחמשים
אלף ושלוש מאות

לנתי גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה גד חמשי

וארבעים אלף ושש מאות וחמשים
לנתי יהודה תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלף ושיש מאות

לנתי יששכר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה יששכר ארבעה
וחמשים אלף וארבע מאות

לנתי זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה זבולן שבעה
וחמשים אלף וארבע מאות

לנתי יוסף בני אפרים תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה אפרים
ארבעים אלף וחמשי מאות

לנתי מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה מנשה שישים
ושלשים אלף וכאחת

לנתי בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף

וארבע מאות

לפני דין תולדתם למושפוזתם לבית אבותם
במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל
יגא צנא פקדיהם למטה דין שנים וששים

אלף ושבע מאות

לפני אשר תולדתם למושפוזתם לבית אבותם
במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל
יגא צנא פקדיהם למטה אשר אחד

וארבעים אלף וחמש מאות

לפני נפתלי תולדתם למושפוזתם לבית אבותם
במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל
יגא צנא פקדיהם למטה נפתלי שלשה

וחמשים אלף וארבע מאות

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבותיו
היו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבין
עשרים שנה ומעלה כל יגא צנא בישראל ויהיו
כל הפקדים שש מאות אלף ושלושת אלפים
וחמש מאות וחמשים ותלויים למטה אבותם
לא התפקדו בתוכם

וידבר יהוה אל משה לאמר אך את מטה
לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל ואתה תפקד את הלויים על משכן
העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו תמנה
ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו
וטביה למשכן יחזו ובנסע המשכן יור ירו אתו
הלויים ובחגות המשכן יקימו אתו הלויים והיו
הקרב יומת וחזו בני ישראל איש על מחנהו
ואיש על דגלו לצבאתם והלויים יחזו סביב
למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני
ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן
העדות ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש
על דגלו באתה לבית אבותם יחזו בני ישראל
מנהר סביב לאהל מועד יחזו והחזנים קדמיה
מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיאי לבני
יהודה חמשים בן עמונדב וצנאו ופקדיהם
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות ותחמם עליו
מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער
וצנאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע
מאות מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב בן זמון

וַיָּבֹאוּ וּפְקֻדֵי שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אַלְפֵי וָאַרְבַּע מֵאוֹת
כָּל הַפְּקֻדִים לְמִחְנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלְפֵי וְשִׁבְעִים
אַלְפֵי וְשִׁשִּׁים אַלְפִּים וָאַרְבַּע מֵאוֹת לְצִבְאוֹתָם
רֵאשִׁית יִסְעוּ דָגַל מִחְנֵה רֹאשׁוֹן

תִּימְנָה לְצִבְאוֹתָם וְנָשִׂיא לְבָנֵי רֹאשׁוֹן אֱלִישֶׁת בִּן
שַׁד יָאֹר וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי שִׁבְעָה וָאַרְבַּעִים אַלְפֵי
וַחֲמִשִּׁים מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים עָלָיו מִטָּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא
לְבָנֵי שִׁמְעוֹן שִׁלְמִיאֵל בִּן צֹרִישַׁדִּי וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי
תְּשֵׁבָה וַחֲמִשִּׁים אַלְפֵי וְשִׁלֹּשׁ מֵאוֹת וּמִטָּה יִסְעוּ

וְנָשִׂיא לְבָנֵי גֵר אֱלִיסָפָה בִּן רַעְוָאֵל וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי
וַחֲמִשִּׁים וָאַרְבַּעִים אַלְפֵי וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים כָּל
הַפְּקֻדִים לְמִחְנֵה רֹאשׁוֹן מֵאֵת אֶלְפֵי וָאַרְבַּע וַחֲמִשִּׁים
אַלְפֵי וָאַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים לְצִבְאוֹתָם וְשִׁלֹּשׁ
יִסְעוּ וְיִסַּע אֱהֵל מוֹעֵד מִחְנֵה

הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמִּחְנֵה כְּאֲשֶׁר יִחַזְקוּן יִסְעוּ אִישׁ
עַל יָדוֹ לְדָגְלֵיהֶם דָּגַל מִחְנֵה אֶפְרַיִם
לְצִבְאוֹתָם יִמָּה וְנָשִׂיא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישַׁמֶּעַ בִּן
עַמִּיהוּד וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי אַרְבַּעִים אַלְפֵי וַחֲמִשִּׁים
מֵאוֹת וְעָלָיו מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה

גַּמְלִיאֵל בִּן פְּרֻדֵּהצֹר וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי אֶלְפֵי שְׁנַיִם
וְשִׁלֹּשִׁים אַלְפֵי וּמֵאוֹת וּמִטָּה בְּיִמָּן וְנָשִׂיא לְבָנֵי
בְּיִמָּן אֲבִירָת בִּן גְּדֹעַי וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי אֶלְפֵי חֲמִשָּׁה
וְשִׁלֹּשִׁים אַלְפֵי וָאַרְבַּע מֵאוֹת כָּל הַפְּקֻדִים לְמִחְנֵה
אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלְפֵי וְשִׁבְעִים אַלְפִּים וּמֵאוֹת לְצִבְאוֹתָם

וְשִׁלֹּשִׁים יִסְעוּ דָגַל
מִחְנֵה דָן שִׁפְטָה לְצִבְאוֹתָם וְנָשִׂיא לְבָנֵי דָן
אֲחִיעֶזֶר בִּן עַמִּישַׁדִּי וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי אֶלְפֵי שְׁנַיִם
וְשִׁשִּׁים אַלְפֵי וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וְהַזִּמְנִים עָלָיו מִטָּה
אֲשֶׁר וְנָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר פְּגַעִיאֵל בִּן עֶבֶר

וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי אֶלְפֵי אֲחִיזָבָה וָאַרְבַּעִים אַלְפֵי וַחֲמִשִּׁים
מֵאוֹת וּמִטָּה זַפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבָנֵי זַפְתָּלִי אֲחִיזָבָה
בִּן עִינָן וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵי אֶלְפֵי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אַלְפֵי
וָאַרְבַּע מֵאוֹת כָּל הַפְּקֻדִים לְמִחְנֵה דָן מֵאֵת
אַלְפֵי וְשִׁבְעֵים וַחֲמִשִּׁים אַלְפֵי וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
לְצִבְאוֹתָם יִסְעוּ לְדָגְלֵיהֶם

אֶלְפֵי פְקֻדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבוֹתָם כָּל פְּקֻדֵי
לְמִחְנֵה לְצִבְאוֹתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אַלְפֵי וְשִׁבְעֵים
אַלְפִּים וַחֲמִשִּׁים מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וָרִבְבוֹת לְאֵל
הַפְּקֻדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֵת מֹשֶׁה וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה

יְהוָה אֵת מֹשֶׁה כִּן חָזְנוּ לְדָגְלֵיהֶם וְכִן יִסְעוּ אִישׁ
לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל בֵּית אֲבוֹתָיו

ואלה תוכלת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את
משה בחר סיני ואלה שמות בני אהרן הבכור
גדיש ואביהוא אלעזר ואיתמר אלה שמות בני
אהרן הבהנים המושחים אשר מלא ידם לכהן וימת
גדיש ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אשר זרה לפני
יהוה במדבר סיני וביום לא היו להם ויכהן אלעזר
ואיתמר על פני אהרן אביהם

וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את בנך
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושדתו אתו
ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה
לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן ולמרו
את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל
לעבד את עבדת המשכן ונתתה את הלויים לאהרן
ולבניו נתונם נתונם הטה לו מאת בני ישראל
ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם
זהו הקרב ימות

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לקחתי
את הלויים מהתוך בני ישראל תחת כל בכור
בבטן רחם מבני ישראל והיו לוי הלויים בי לוי
כל בכור שיום הכהן כל בכור בארץ מצרים
תקדשתי לוי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה
לוי יהיו אני יהוה

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר פקד את
בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש
ומעלה תפקדם ויפקד אתם משה על פי יהוה
כאשר צוה ויהיו אלה בני לוי בשמותם גרשון
וקהת ונמרתי ואלה שמות בני גרשון למשפחתם
לבני ושמעי ובני קהת למשפחתם למרם ויצהר
חברון ועזיאל ובני נמרתי למשפחתם מח לוי
ומושעי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם
לגרשון משפחת הלוי ומשפחת השמעי אלה
הם משפחת הגרשון פקדיהם במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש
מאות משפחת הגרשון אחרי הבושכז יחזו ימה
ונשיא בית אב לגרשון אכיסף בן לאל ומשמרת
בני גרשון באתל מועד המשכן והאהל מכסהו
ומסך פתחו אהל מועד וקלעי הולצור ואת מסך
פתח הולצור אשר על המשכן ועל המזבח סביב
ואת מיתריו לכל עבדתו

משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת
החברני ומשפחת העזיאל אלה הם משפחת
הקהתי במספר כל זכר מבן חדש

ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שימרי משמרת
הקדש משפוחת בני קהת יחזו על ירך המשכן הימנה
ונשיא בית אב למשפוחת הקהתי אליצפן בן עזיאל
ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי
הקדש אשר ישרתו בהם והמוסך וכל עבדו
ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדה
שימרי משמרת הקדש למררי משפוחת המזבח
ומשפוחת המושי אלה הם משפוחת מררי
ופקדיהם במוספר כל זכר מבן חדש ומעלה
ששת אלפים ומאתים ונשיא בית אב למשפוחת
מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחזו
צפנה ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן
ובריזיו ועבודיו וארזיו וכל כליו וכל עבדתו ועמדי
הזבצר סביב וארזיהם ויתרתם ומיתריהם והחזנים
לפני המשכן קרמוה לפני אהל מועד מזרחה משה
ואהרן ובניו שמורים משמרת המקדש למשמרת
בני ישראל והזר הקרב יומת כל פקודי הלויים
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפוחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים
אלף

ויהי
יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל
מבן חדש ומעלה ושאל את מוספר שמדתם
ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר
בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור
בהמת בני ישראל ופקד משה כאשר צוה
יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל ויהי כל
בכור זכר במוספר שמת מבן חדש ומעלה
לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים
ומאתים

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים תחת
כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת
בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה ואת פדווי
השלשה והשבעים והמאתים העדפים על
הלויים מבכור בני ישראל ולקחת חמשת חמשת
שקלים לאכזבת בשקל הקדש תקח עשרים גרה
השקל ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדווי
העדפים בהם ויקח משה את כסף הפדיונות
העדפים על פדווי הלויים מאת בכור בני
ישראל לקח את הכסף חמשה ושלשים ושלש
מאות ואלף בשקל הקדש ויתן משה את כסף
הפדויים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה
יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ושא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים ושא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדות ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליכ תכלת מלמעלה ושמו בדיו ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המזקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו בגד תכלת וכסו את מזרת המאור ואת זרתיה ואת מלקחיה ואת מזותתיה ואת כל כלי שמונה אשר ישרתו לה בהם ונתנו אותה ואז כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארזמן ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בהם את המזותת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יצאו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד ופקדתי אלעזר בן אהרן הכהן שבין המאור וקטרת הסמים ומזותת התמיד ושמן המשחה פקדתי כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אל תכרייתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הכהנים וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו ולא יבאו לראות כנלע את הקדש ומתו

וידבר יהוה אל משה לאמר ושא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם מבין שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקדו אותם כל הנה לצבא וצבא לעבד עבדה באהל מועד ואת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא

ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד
מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת
מסך פתח אהל מועד ואת קלעי החצר ואת מסך
פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבודתם ואת
כל אשר יעשה להם ועבדו על פי אהרן
ובניו תהיה כל עבודת בני הגרשני לכל משאם
ולכל עבודתם ופקודתם עליהם במשמרת את
כל משאם זאת עבודת משפחת בני הגרשני
ואהל מועד ומשמרתם ניד איתמר בן אהרן
הכהן

מררי למשפחתם לבית אבותם תפקד אתם מען
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
תפקדם כל הנא לצנא לעבד את עבודת אהל
מועד וזאת משמרת משאם לכל עבודתם באהל
מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו וארבע
ועמודי החצר סביב וארזיהם ויתדותם ומיתריהם
לכל כליהם ולכל עבודתם ובשמרת תפקדו
את כלי משמרת משאם זאת עבודת משפחת
בני מררי לכל עבודתם באהל מועד ניד איתמר
בן אהרן הכהן ויפקד משה ואהרן ונשיאי
העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבותם
מען שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הנא לצנא לעבד באהל מועד
ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות
וחמשים אלה פקודי משפחת הקהתי כל העני
באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי

יהוה ניד משה ופקודי בני גרשון
למשפחתם ולבית אבותם מען שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הנא לצנא
לעבד באהל מועד ויהיו פקדיהם למשפחתם
לבית אבותם אלפים ושש מאות ושלשים אלה
פקודי משפחת בני גרשון כל העני באהל מועד
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ופקודי
משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבותם מען
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
הנא לצנא לעבד באהל מועד ויהיו פקדיהם
למשפחתם שלשת אלפים ומאתים אלה פקודי
משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ניד משה כל הפקדים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם
לבית אבותם מען שלשים שנה ומעלה

ועד בן חמשים שנה כל הנא לעבד עבדת עבודה
ועבדת משא נאהל מועד ויהיו פקדיהם שמירת
אלפים וזמש מאות ושמונים על פי יהוה פקדן
אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו
ופקדיו אשר עוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
וישלחו מן המזוזה כל צרוע וכל זה וכל טמא
לנפש מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שטן
בתוכם ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל
מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה ו
עשו בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
איש או אשה כי יעשו מכל חטאה האדם למעט
מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא וההוא או
חטאתם אשר עשו והשיג את אשמו ונאשו
וחמישתו יספ עליו ותהן לאשר אשם לו ואם אית
לאיש גאל להשיג האשם אתי האשם הנשג
ליהוה לכהן מלמד אית הנפריס אשר יספר לו
עליו וכל תרומה לטל קדשי הוה ישראל אש
יקריבו לכהן לו יהיה ואיש את קדשיו לו יהיו
איש אשר יהן לכהן לו יהיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש ט השטה אשה
ומעלה בו מעל ושטנו איש אתה שטנה ו
תשלים מעתי אשה ונסתרה והיא טמאה ועד אית
בה והוא לא תפשה ועבר עליו רוח קצף והוא
את אשתו והוא טמאה או עבר עליו רוח קצף
והוא את אשתו והוא לא טמאה והוא האיש
את אשתו אל הנה והוא את קרבתה על
עשירת הארפה קמה שערים לא יתק עלי שמו
ולא יהן עליו לטה טי מנחת קצאת הוא מנח
טרוך מנחת עון והקריה אתה הנה והעמדת
לפני יהוה ולקח הנה מים קדשים וטלי חרש
והנה העפר אשר יהיה הקרקע המשטן יהיה
הנה והנה אל המים והעמית הנה את האשה
לפני יהוה ופרע את ראש האשה והנה על טפיה
את מנחת הטרון מנחת קצאת הוא ויהי הנה
יהיו טי המרים המאריים והשמייע אתה הנה
ואמר אל האשה אם לא שטנו איש אתך ואם
לא שטיה טמאה הנה אישך הנה ממי המרים
המאריים ואלה ואלה טי שטיה הנה אישך

וכי תטמאה ויהי איש בך את שכבתו מבלעדי
אישך והשביע הכהן את האשה בשבעת
האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה
ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך ופלת
ואת בטחך צננה ונאו המים המאררים
האלה במעיק לצבות בטח ולנפל ירך ואמרה
האשה אמן אמן וכתב את האלה האלה הכהן
בספר ומוחה אל מי המרים והשקה את
האשה את מי המרים המאררים ונאו בה המים
המאררים למרים ולקוז הכהן מיד האשה
את מנחה הקנאת והניף את המנחה לפני
יהוה והקריב אתה אל המזבח וקמץ הכהן מן
המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה
את האשה את המים והשקה את המים והיתה
אם טטמאה והמועל מעל באישה ונאו בה המים
המאררים למרים ולצבתה בטנה ונפלה
ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עבודה ואם
לא טטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה וזרעה
ירע זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה
הזאת אישה וטטמאה או איש אשר תעבר עליו
רוב קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה
לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה
הזאת ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא
את עונה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא
לדבר דבר זר ליהוה מדין ושכר יזיר
המץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל מעשר ענבים
לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל כל
ימי צורו מכל אשר יעשה מזבח היין מזרחים
ועד לא יאכל כל ימי צורו תער לא יעבר
על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה קדש
יהיה גרל פרע שער ראשו כל ימי הצור ליהוה
על נפש מת לא יבא לאביו ולאמו ולאחותו
לא יטמא להם במותם כי צור אלהיו על ראשו כל
ימי צורו קדש הוא ליהוה וכי ימות מת עליו בפתע
פתאם וטמא ראש צורו וכלה ראשו ביום טהרתו
ביום השביעי יגלתו וביום השמיני יבא שתי
הרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל
מועד ועשה הכהן אחד לטהרתו אחד לעלה
ונקר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את
ראשו ביום ההוא והזיר ליהוה את ימי צורו

והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים
יפלו כי טמא נזרו וזאת תורת הנזיר ביום מלאת
ימיו נזרו יביא אתו איל פתח אהל מועד והקריב
את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעולה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד
תמים לשלמים וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן
ורקיקי מצות משיזים בשמן ומנחתם ונסכיהם
והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת
עלתו ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל
המצות ועשה הכהן את מנוחתו ואת נסכו וגללו
הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את
שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תזבח זבח
השלמים ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל
וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן
על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו והניף אותם
הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על זוזה
התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר ויין
זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נזרו אשר ידר
כן יעשה על תורת נזרו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם

וישמרך יאר יהוה פניו אליך
ויחזק ישא יהוה פניו אליך וישם
לך שלום ושמו את שמי על

בני ישראל ואני אברכם ויהי

ביום כלות משה ליהקים את המשכן וימשח
אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת
כל כליו וימשחם ויקדש אתם ויקריבו נשיאי
ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטה הם
העמדים על הפקדים ויביאו את קרבנם לפני
יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלת על שני
הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן
ויאמר יהוה אל משה לאמר קח מאתם והיו לעני
את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים
איש כפי עבדתו ויקח משה את העגלת וארבע
הבקר ויתן אותם אל הלויים את שתי העגלות
וארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם
ואת ארבע העגלות ואת שמונת הבקר נתן לבני
מרי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן ולבני
קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בנתה ישאו

ויקרינו הנשאים את חונתה המזונה ביום
המשיח אתו ויקרינו הנשיאם את קרבנם לפני
המזנה ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום
נשיא אחד ליום וקרינו את קרבנם לחונת
המזנה ויהי

המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן
עמינדב למטה יהודה וקרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פור אחד בן בקר איל אחד נבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה נבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן עמינדב

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
יששכר הקרב את קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנוחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פור אחד בן בקר איל אחד
נבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתודים חמשה נבשים בני שנה חמשה
זה קרבן נתנאל בן צוער

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן
חלץ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פור אחד בן בקר איל אחד נבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתודים חמשה נבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליאב בן חלץ

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן
שדיאור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פור אחד בן בקר איל אחד נבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת

ולזבח השלמים בקר שנים איכם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבי צור
בן עדיאור

ביום החמישי נשיא לבני שבועון שלמיאל בן
צור ישדו קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים איכם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן שלמיאל בן צור ישדו

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים איכם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמוע בן
עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים איכם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמוע בן עמיהוד

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים איכם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן גמליאל בן פדהצור

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירון בן
גדעלי קרבנו קערת כסף אחת שלשים

ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים איכלם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אבידן בן גדעני

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנוחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים איכלם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן עמישדי

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
בן עכרן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנוחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים איכלם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
פגעיאל בן עכרן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עיטן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
איכלם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחירע בן עיטן

זאת חזקת המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שדותיים
עשרה שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הנכלים אלפים

וארבע מאות בשקל הקדש כפות זהב שתיים
עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל
הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה כל הבקר
לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר
כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי
עזים שנים עשר לחטאת וכל בקר זבח השלמים
עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים
ששים כבשים בני שנה ששים זאת הנסרת
המונח אחרי המשיח אתו ובטא משה אל אהל
מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו
מעל הכפרת אשר על ארץ העדה מבין שני
הכרובים וידבר אליו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יארו
שבעת הנרות ויעש כן אהרן אל מול פני
המנורה העלה נר תיה נאשר צוה יהוה את משה
וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד
פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את
משה כן עשה את המנורה

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים מתוך
בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה להם לטהרם
הזה עליהם מי חטאת והעבירו הער על כל בשרם
וכבסו בגדיהם והטהרו ולקחו פר בן בקר ומנחתו
סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת
והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את
כל עדת בני ישראל והקרבת את הלויים לפני יהוה
וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים והניקם
אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל
והיו לענין את עבודת יהוה והלויים יסמכו את
ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת
ואת האחד עלה ליהוה לטפר על הלויים והעמידת
את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה
ליהוה והגדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו
לי הלויים ואחרי כן יבאו הלויים לעמד את אהל
מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה לי ונתנים
נתנים הטה לי מתוך בני ישראל תחת פלגת כל
רחם בטור כל מנתי ישראל לקחתי אתם לי לי
כל בטור מנתי ישראל באדם ובהמה היום
הטה לי כל בטור בארץ מצרים הקדשתי אדם
לי ואקח את הלויים תחת כל בטור מנתי ישראל
ואתתה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני
ישראל לעמד את עבודת בני ישראל באהל מועד

ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בני ישראל
גוף בגשת בני ישראל אל הקדש ויעש משה
ואהרן וכל עדת בני ישראל כלוים ככל אשר
צוה יהוה את משה כלוים כן עשו להם בני
ישראל ויתחטאו כלוים ויכבסו בגדיהם ויגף
אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר עליהם
אהרן לטהרם ואחרי כן באו כלוים לעבד את
עבודתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו
כאשר צוה יהוה את משה על כלוים כן עשו
להם וידבר יהוה אל משה

לאמר זאת אשר כלוים מבין חמש ועשרים שנה
ומעלה יבוא לצבא צבא בעבודת אהל
מועד ומבין חמשים שנה ישוב מצבא העבודה
ולא יעבד עוד ושרת את אחיו באהל מועד
לשמור משמרת ועבודה לא יעבד ככה
תעשה כלוים במשמרתם

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון לאמר
ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו בארבעה
עשר יום בחודש הזה בין הערבים תעשו אותו
במועדו ככל חקתי וככל משפטיו תעשו אותו
וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח
ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום
לחודש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויהי
אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו
לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
אהרן ביום ההוא ויאמרו האנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגדע לטבולתי
הקריב את קרבן יהוה במעדו בדרך בני
ישראל ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה
יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך
חזקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה
בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אותו על מצות ומררים יאכלהו לא ישארו
ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקדת
הפסח יעשו אותו והאיש אשר הוא טהור ובדרך
לא היה וחדל לעשות הפסח ונטרתה הנפש
הוא מועמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו
חטאו ישא האיש ההוא ונזר אתכם גר

ועשה פסח ליהוה כחוקת הפסח וכמשפטו
כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגור ולאורח
הארץ וביום הקים את

המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדות
ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר
כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה ולפי
העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני
ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו
בני ישראל על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי
יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן
יחנו ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמו
בני ישראל את משמורת יהוה ולא יסעו ויש אשר
יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה יסעו ויש אשר יהיה הענן מערב
עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה
ונעלה הענן ונסעו או ימים או חדש או ימים
בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני
ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמורת יהוה שמרו
על פי יהוה ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שדתי
חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם ודהיו לך
למקרא העדה ולמסע את המזוזות ותקעו בהן
ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד ואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אנפי
ישראל ותקעתם תרועה ונסעו המזוזות הוזנים
קדמה ותקעתם תרועה שנית ונסעו המזוזות החלים
תימנה תרועה יתקעו למסעיהם ובהקהיל את
הקהל תתקעו ולא תריעו ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם
וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם
והרעתם בחצוצרת וזכרתם לפני יהוה אלהיכם
ונושעתם מאיביכם וביום שמזחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשכם ותקעתם בחצוצרת על עולתיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יהוה אלהיכם

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות ויסעו
בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר פארן ויסעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה ויסעו דגל מחנה בני יהודה
בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב

ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צווער ועל
צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן והורד המשכן
ותסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן ונסעו
דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור
בן עדיאור ועל צבא מטה בני שמעון שלמייאל
בן צורישידי ועל צבא מטה בני גד אליסף בן
דעואל ותסעו הקהתים נשאי המוקדש והקימו
את המשכן עד באם ונסע דגל מחנה בני אפרים
לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד ועל
צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור ועל
צבא מטה בני בנימן אבירן בן גרעוני ונסע דגל
מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל
צבאו אחיעזר בן עמישדי ועל צבא מטה בני
אשר פועיאל בן עכרן ועל צבא מטה בני לפתלי
אחירע בן עינן אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
ויסעו

ויאמר משה לחטוב
בן רעואל המדיני והתן משה נסעים אהזנו את
המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לנחל
אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל
ויאמר אליו לא אכן כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך ויאמר אל לא תעזב אתנו כי על בך ידעת
הצלתנו במדבר והיית לנו לעינים והיה כי התנך
עמנו והיה הטוב הוא אשר יטיב יהוה עמנו
והטבנו לך ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים
לתור להם בנזורה וענן יהוה עליהם יומם בנסעים
מן המחנה

ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וילסו
משנאין מפניך ונחמה יאמר שובד יהוה
לעבות אלפי ישראל

ויהי העם כמולאנים רע באוני יהוה וישמע יהוה
וילח אפו והבער גם אש יהוה ותאכל בקצה
המחנה וישעק העם אל משה ויתפלל משה אל
יהוה ותשקע האש ויקרא שם המקום ההוא
הבערה כי בערה גם אש יהוה והאספסה אשר
תקרבו התאו תאוה וישבו ויבטו גם בני ישראל
ויאמרו מי יאכלנו בשר זכרנו את הדגה אשר
יאלל במצרים והם את הקשאים ואת האבטחים
ואת הדגציר ואת הבצלים ואת השומים ועדתה
נפשנו יבשה איך נל בלתי אל המן עינינו והמן
תורע גד הוא ועינו כעיני הבורלח שטו העם ונקטו
ושחטו ברחים או דטו במדבחה ובשלו בפרור

ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן
וברדת הטל על המוחה לילה ירד הבן עליו
וישמע משה את העם בכה למשפחותיו איש
לפתח אהלו ויחזר אף יהוה מאד ובעת משה
ויאמר משה אל יהוה כמה הרעת לעמך ולמה
לא מצאתי חן בעיניך לשום את משה כל העם הזה
עלי האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי
יבדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיזוק כאשר ישא
האמון את היתק על הארמה אשר ישבעת לאהבו
מאין לי בשר לנתת לכל העם הזה כי יבנו עלי
לאמר הנה לנו בשר ואכלנו לא אכיל אנכי
לנוי לשאת את כל העם הזה כי ננו מבני ואם
נכה את עשה לי הרגתי לא הרג אם מצאתי חן
בעיניך ואל אראה ברעהי

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבטים איש
מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצטו
שם עמך וירדתי ודברתי עמך שם ואצלהי
מן הרוח אשר עליך ושמת עליהם ותשא את
במשא העם ולא תשא אתה לנדרך ואל העם
תאמר התקדשו למזבח ואכלתם בשר כי נתתם
למתי יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו
במשרים ותקן יהוה לכם בשר ואכלתם לא יום
אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא
עשרה ימים ולא עשרים יום עוד חדש ימים עוד
אשר ישא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאתם
את יהוה אשר בקרבכם ותבנו לפניו לאמר
למה זה ישאנו במשרים ולאמר משה שש מאות
אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבך ואתה אמרת
בשר אתן להם ואכלו וחדש ימים תאכלו ונתן
ישחט להם ומשא להם אם את כל דגי הים
יאסף להם ומשא להם

ויאמר יהוה אל משה הנה יהוה תקטר עתה
הנאה היקרב דברי אם לא יושא משה וידבר
אל העם את דברי יהוה ויאסף שבטים איש
מזקני העם ויעמד אתם סביבה ואלה יבנו יהוה
ועתה ידבר אלי ויאמר מן הרוח אשר עלי
ויתן על שבטים איש דתקים ויהי כבוד עליהם
היום ויתנאו ולא יספו וישאלו שני אישים
במחנה שם האלה אלהי ושמ השת מידו
ותנו עליהם הרוח והמה בנהבים ולא יושא
ואלה ויתנאו במחנה וירק העור ויהי למשה

וַיֹּאמֶר אֲבִיר וּבְיַד מַתְנַבְאִים בְּמִתְנָה וְיֵעָן יְהוֹשֻׁעַ
בְּיָמֵינוּ מִשְׁרָה מִשְׁרָה מְבֹרָרִים וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מִשְׁרָה
טָלָם וַיֹּאמֶר לוֹ מִשְׁרָה הַמְקַוָּה אֵתָה לִי וְכִי יִתֵּן
טַל עִם יְהוָה בְּיָמֵינוּ כִּי יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם
וַיֹּאמֶר מִשְׁרָה אֶל הַמְתַּנָּה הוּא וְכִי יִשְׂרָאֵל וְרוּחַ
צִסָּה מֵאֵת יְהוָה וְיֵגֵן שְׁלוֹמִים מִן הַיָּם וְיִשְׁשׂ עַל
הַמְתַּנָּה כְּדִרְךָ יוֹם כִּהַּ וְכִדְרִיךְ יוֹם כִּהַּ סְבִיבוֹת
הַמְתַּנָּה וְכֹאמֹתִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ וְיִקַּם הָעָם טַל
הַיָּם הַהוּא וְכִל הַלִּיכָה וְכִל יוֹם הַמְחֹרָת וַיֹּאמְרוּ
אֵת הַשָּׁלוֹ הַמְבַעֵיט אֶסְפָּה עֲשֶׂרֶה הַמְבָרִים וְיִשְׁטֹאוּ
לָהֶם שְׁטוֹת סְבִיבוֹת הַמְתַּנָּה הַבָּשָׂר עוֹרֵנוּ בֵּין
עֵינֵינוּ טָרָם יִכְרַת וְאִף יְהוָה חִרָה בְּעֵסוֹךְ יְהוָה
בְּעַם מִכָּה רַבָּה מְאֹד וַיִּקְרָא אֵת שֵׁם הַמְּקוֹם
הַהוּא קְבֻרוֹת הַתְּאוֹת כִּי שָׁם קָבְרוּ אֵת הָעָם
הַמְתַּנָּאִים מִקְבֻרוֹת הַתְּאוֹת וְצִסָּה הָעָם וְחֲצֵרוֹת
וְהָיוּ בְּחֲצֵרוֹת

וְהָבִיר מְרִים וְאֵהֲרָן בְּמִשְׁרָה עַל אֲדוֹת הַאֲשֶׁה
הַבְּשִׂיית אֲשֶׁר לִקְחָה כִּי אֲשֶׁה כְּשִׂית לִקְחָה וַיֹּאמְרוּ
הֲרַק אֶךְ בְּמִשְׁרָה דְּבִיר יְהוָה הַטָּל גַּם עָלֵינוּ
וְיִשְׁמַע יְהוָה וְהָאִישׁ מִשְׁרָה עָלֵינוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וַיֹּאמְרוּ

יְהוָה פְּתַלֵּם אֶל מִשְׁרָה וְאֶל אֵהֲרָן וְאֶל מְרִים וְאֶל
שְׁלֹשָׁתֶם אֶל אֵהֲרָן מוֹעֵד וַיֵּצֵאוּ שְׁלֹשָׁתָם וַיִּרְדּוּ
יְהוָה בְּעֵסוֹךְ עֵינָם וַיִּעְמֹד פְּתַח הַאֵהֲרָן וַיִּקְרָא אֲדֹנָי
וְכִרִים וַיֵּצֵאוּ שְׁלֹשָׁתָם וַיֹּאמְרוּ שְׁמַעוּ לֵאלֹהֵי דְבִירֵינוּ
יְהוָה גַּם יִשְׁמַע יְהוָה בְּמִרְאֵה אֵלֵינוּ אֲתוֹדֵעַ בְּחַלְמֵם
אֲדִיר הוּא לֹא כֵן עֲבָדֵי מִשְׁרָה בְּכִל בֵּיתֵנוּ וְאֵהֲרָן
פְּתַח אֵל פְּתַח אֲדִיר הוּא וְכִרִים וְכִל הַחֵידָת וְהַמְתַּנָּה
יְהוָה יִשְׁמַע וְכִדְרֵנוּ לֹא יִרְאֵם לְדִיר בְּעֵבֵדֵי מִשְׁרָה
וְיִתֵּן אִפְּ יְהוָה הֵם וְיִתֵּן וְהַעֲלֵן מִן מַעַל הָאֵהֲרָן
וְיִתֵּן מְרִים מְבֹרָרֵת כְּשֵׁלֵנוּ וְיִתֵּן אֵהֲרָן אֶל מְרִים
וְיִתֵּן מְבֹרָרֵת וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָי אֵל מִשְׁרָה בֵּיתֵנוּ
אֵל יֵאֵר הַשָּׁלוֹ עֲלֵינוּ הַטָּל אֲשֶׁר נִצְלָנוּ וְאֵהֲרָן
וְיִתֵּן אֵל יֵאֵר הַשָּׁלוֹ עֲלֵנוּ אֲשֶׁר בְּעֵצָתוֹ מְרִים אֲמֹ
וַיֹּאמְרוּ הַשָּׁלוֹ עֲלֵנוּ וַיִּשְׁמַע מִשְׁרָה אֵל יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
אֵל יֵאֵר וְיִתֵּן אֵל

וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֵל מִשְׁרָה וְאֵהֲרָן יִתֵּן יִתֵּן בְּפִינֵינוּ
וְיִתֵּן הַטָּל שְׁבַע יָמִים הַטָּל שְׁבַע יָמִים
בְּבֹרֵךְ לְמִתְנָה וְאֵהֲרָן הַטָּל וְהַטָּל מְרִים מְבֹרָרֵת
לְמִתְנָה שְׁבַע יָמִים וְהָעָם לֹא נִסְעָ עַד הַטָּל
מְרִים וְאֵהֲרָן וְיִתֵּן הָעָם מְבֹרָרֵת וְיִתֵּן מְבֹרָרֵת
פְּתַח

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל
נשיא בהם וישלח אתם משה במדבר פארן על
פני יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור למטה
שמעון שפט בן חורי למטה יהודה בלעזר בן
למטה יששכר יואל בן יוסף למטה אפרים
הושע בן נון למטה בנימין פלטי בן רפוא למטה
זבולן גדיאל בן סודי למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי למטה דן עמיאל בן גמלי למטה
אשר סתור בן מיכאל למטה זפתלי נחבי בן פסי
למטה גד גואל בן מני אלה שמות האנשים
אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה
להושע בן נון יהושע וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ולאמר אלהם עלו זה בגבע ועליתם
את ההר וראיתם את הארץ בזה הוא ואת העם
הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרוב
ומה הארץ אשר הוא ישבה הטובה הוא אם
רעה ומה הערים אשר הוא ישב בהנה הבמחנים
אם במבצרים ומה הארץ השמנה הוא אם רזה
הישבה עץ אם אין והתיחזקתם ולהחזתם ספרי
הארץ והימים ימי במרי ענבים ויעלו ויתרו את
הארץ במדבר צן עד רחב לבא חמת ויעלו בגבע
ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי
הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים
ויבאו עד גזל אשכול ויכרתו משם זמורה
ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשלים ומן
הרמנים ומן התאנים כמקום ההוא קרא גזל
אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם
בני ישראל וישבו מדבר הארץ מקץ ארבעים
יום וילכו ויבאו אל משה ואל אחיהו ואל כל
עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה ושיבו
אתם דברי ואת כל העדה ויראום אתפי הארץ
ויספרו לו ויאמרו טאנו אל הארץ אשר
שכחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה
אנחנו טי עץ העם הישב בארץ והערים בערות
גדולת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק
ישב בארץ הגג והחתי והיבוסי והאמורי
וישב גוג והכנעני יושב על הים ועל יד
הימין ויהי סכל את העם אל משה ויאמר
עלנו לעלה וירשנו אותה טי יכול נוסע לה

והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
אלה העם כי חזק הוא ממנו וישאו דעה הארץ
אשר תרו אלה אל ה' ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אלה ארץ אכזרית וישבת
היא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדה
ושם ראינו את הנפילים ה' עליהם הנפילים וה'ו
ועינינו כחגבים וכן היינו ועיניהם תשא טר
העדה ויתנו את קולם וישבו העם ה' ליה יהוה
יטנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה לו נתנו הארץ ה' נשים א
המדבר הזה לן נתנו ולמה יזוה לנו אלה אל
הארץ הזאת כנפול עורנו ששנו וטפנו יהוה נת
ולא טנו לא שום מצריתה ויאמרו איש אל
אחיו נתנו ראש ונשובה מצריתה ויפך משה
אהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
ויהושע בן נון ונחמה בן יפקה בן התרים את הארץ
קצו מדבריהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אלה טובה
הארץ מאד מאד אם תפח עמו יהוה הוה אלה
אל הארץ הזאת ונתת לנו ארץ אשר היא חיה
חלה ורעש אך היתה אל תברכו ואם אל תול
את עם הארץ כי לחמה הם סו לכם מועתיהם
ויהוה אלהי אל היראם ויאמרו כל העדה ליהוה
אלהם ואלהים וטרו יהוה לאה האלה מועד אל
כל בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אנה יאצני העם הזה
ועד אנה לא יאמינו בי ואלהות אשר עשיתי
בהרבו אטנו בדרך ואור שני ואעשה אתך כח
גדול ועצום ממנו ויאמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בטח את העם הזה מקרבו
ואמרו אל ישם הארץ הזאת שמעו כי אלה
יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין ראו את
יהוה ועיני עמו עליהם ובעמד ענת אלה ה' לן
לפניהם יונם ובעמוד אש לילה והמתה אר
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את
שמעך לאמר מנחתי יטלת יהוה להביא את העם
הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר
ועתה עזוב לא כח אדני כאשר דברת לאמר
יהוה ארץ אפים ורוב חסד ישא עון ופסע ונקי
לא ינקה פקד עון אבות על בנים על ששאים
ועל רועים סכה לא לעון העם הזה כגדול חסדך
וכאשר ושאחה לעם הזה ממצרים ועד הנה

ויאמר יהוה סלחתי כדברך ואוכלם חי אני וימלא
כבוד יהוה את כל הארץ כי כל האנשים הראים
את כבודי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו
בקולי אם יראו את הארץ אשר נשבעתי
לאבתם וכל מנאצי לא יראה ועבדי כלם
עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אזורי
והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשתה
והעמלקי והכנעני יושב בעמק מוזר פנו וסעו
לכם המדבר דרך ים סוף

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד מתי
לעדה הרעה הזאת אשר הבוה מלינים עלי את
תלנות בני ישראל אשר הבוה מלינים עלי שמעתי
אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם בא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם במדבר הזה יפנו
פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים
שנה ומעלה אשר הליתם עלי אם אתם תבאו
אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם
בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון וטפכם
אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את
הארץ אשר מאסתם בה ופגריכם אתם יפלו
במדבר הזה ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים
שנה ותשאו את עונותיכם עד תם פגריכם במדבר
במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים
יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים
שנה וידעתם את תנואתי אני יהוה דברתי אם לא
זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדיים
עלי במדבר הזה יתמו ועם ימתו והאנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ וישבו ויבאו עליו את
כל העדה להוציא דבה על הארץ וימתו האנשים
מוצאי דבת הארץ רעה במזגפה לפני יהוה ויהושע
בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים
לתור את הארץ וידבר משה את הדברים האלה
אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד וישכמו
בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנו ועלנו אל
המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ויאמר משה
למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תציל
אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תזנפו לפני
איביכם כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפרתם
בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יחיה
יהוה עמכם ויעפלו לענות אל ראש ההר
וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המתנה

וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכנס
ויכתוב עד הזרמה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבותיכם
אשר אני נתן לכם ועשיתם אשה ליהוה עלה
או זבח לפלא נדר או בנדבה או במועדיכם
לעשות ריח ניחח ליהוה כזן הבקר או כזן הצאן
והקריב המוקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת לשרון
בלול ברבעית ההין שמן ויין לנסך רביעית ההין
תעשה על העלה או לזבח כבש האחד או
לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלולה
בשמן שלשית ההין ויין לנסך שלשית ההין
תקריב ריח ניחח ליהוה וכי תעשה בזבן בקר עלה
או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה והקריב
על בזן הבקר מנחה סלת שלשה עשרונים בלול
בשמן חצי ההין ויין תקריב לנסך חצי ההין
אשה ריח ניחח ליהוה כבה יעשה לשור האחד או
לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים כמספר
אשר תעשו כבה תעשו לאחד כמספרם כל
האזרח יעשה כבה את אלה לתקריב אשה
ריח ניחח ליהוה וכי יזור אתכם גר או אשר
בתוכם לדירתכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה
לאשר תעשו כן יעשה הקהל חקה אחת לכם
ולגר הגר חקת עונם לדירתכם ככם כגור
יהיה לפני יהוה תורה אחת ומשפט אחד
יהיה לכם ולגר הגר אתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם בבואכם אל הארץ אשר
אני נביא אתכם שמה והיה באכלכם מלחם הארץ
תרימו תרומה ליהוה ראשית ערסתכם חלה
תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו
אתה מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה
לדירתכם

תשגו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר
דבר יהוה אל משה את כל אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה
והלאת לדירתכם והיה אם מעיני העדה תעשתה
נשגה ועשו כל העדה פר בזבן בקר אחד לעלה
לריח ניחח ליהוה ומנחתו ולסכו כמשפטו ושעיר
עזים אחד לחטאת ונפר הכהן על כל עדת בני
ישראל ונסכה להם כי שגה הוא והם הביאו את
קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגתם

ותסלח לכל עדה בני ישראל ולגור הגר בתוכם
כי לכל העם בשלחה
נפש אחת תחטא בשלחה ויהקריבה על בית שותה
לחטאת וכפר הקהן על הנפש השלחה בחטאת
ששלחה לפני יהוה לכפר עליו ותסלחו האזרח
בני ישראל ולגור הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשלחה והנפש אשר תעשה ביד
רעה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה כי דבר יהוה
זה ואת מצותו הפר הכרת הכרת הנפש
יהוה עונה בה

ויהי בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש
עצים ביום השבת ויקריבו אתו המוצאים אתו
מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
העדה ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה
לו ויאמר יהוה אל משה
מות ימות האיש רגום אתו באבנים כל העדה
מחוץ למחנה ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה
יהוה את משה

ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצית הטוף פתיל תכלת והיה
לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם תים אחרייהם למען
תצטוו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהים אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם

ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ודתן ואבירם
בני אלכנאם ואוזן בן פלתי בני ראובן ויקמו לפני
משה ואנשים נבני ישראל חמשים ומאתים
ישאו עדה קראי מועד אנשי שם ויקהלו על
משה ועל אהרן ויאמרו אלהים רב לכם מי
כל העדה ככם קדשים ובהוכם יהוה ומדוע
תתשאו על קהל יהוה וישמע משה ויפל על
פניו וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר
יבוע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו ואת
עשו קחו לכם מולדות קרח וכל עדתו ודתו
בין אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר

והיה ראש אשר ימחר יהוה הוא הקדוש רבו
לכם בני לוי ויאמר משה אל קרח שמועזב בני
לוי הנזעט מכם כי תבדיל אלהי ישראל אתם
מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את
עבודת מושבן יהוה ולעבד לפני העדה לשרדם
ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם
גם כהנה לרכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה
ואהרן כהה הוא כי תכזבו עליו וישלח משה לקרא
לדתן ולאבירם בני אלהם ויאמרו לא נעבד
המועט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להנחילנו
במדבר כי השתחרר עלינו גם השתחרר אף לא
אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו והתן לנו זחלת
שדה וכרם העיני האנשים ההם תוקר לא נעבד
ויחזר כמושה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל
מחלתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
את אחד מהם ויאמר משה אל קרח אתה וכל
עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר וקחו
איש מחבתו ונתתם עליהם קטרת והקריבתם
לפני יהוה איש מחבתו חמשים ומאתים מחבת
ואהרן ואתה איש מחבתו ויקחו איש מחבתו
ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו
פתח אהל מועד ומושה ואהרן ויקהל עליהם קרח
את כל העדה אל פתח אהל מועד ויהי כבוד
יהוה אל כל העדה וידע יהוה

ועל כל העדה תקחם
אל משה ואל אהרן לאמר הבדלו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמרו
אל אלהי הרעות לכל בשר האיש אחד יחטא
ועל כל העדה תקחם וידע יהוה
יהוה אל משה לאמר דברי אל העדה לאמר
העלו מסבת למשכן קרח דתן ואבירם ויקם
משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני
ישראל וידבר אל העדה לאמר סורו לא מעט
אלהי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בטת
אשר להם פן תספו בכל אטאתם ויעלו מעט
משכן קרח דתן ואבירם מסבת ודתן ואבירם
עלו וצלו פתח אהל יהוה ונשיתם ובעידתם
וטפם ויאמר משה בואת תדעון כי יהוה שלחני
לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלתי
אם נמות כל האדם ימתוך אלה ופקדה כל
האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני ואם בריאת
יהוה ופקדתה הארמה את פיה וכל העדה
אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאכלה

וידעתם כי נאצו האושים האלה את יהוה ויהי
נכלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע
הארצה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
לקרוה ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר
להם חיים שאלה ותבס עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל וכל ישראל אשר סביבתהם וסו
לקחם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
מקרי ימי הקטרת

יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן וירם את המזחת מבין השרפה ואת האש
זרה הלאה כי קדשו את מזותות החטאים האלה
תפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למוטות כי
הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהי לאות לפני
ישראל ויקח אלעזר הכהן את מזותות הנחשת
אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למוטות
זרון לפני ישראל למען אשר לא יקרבו איש
אל אשר לא מורע אהרן הוא להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה נקרה ונעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו

וילכו כל עדת בני ישראל ממזרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם הביתם את עם יהוה ויהי בהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אלה מועד
והנה סטה הענק וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן
אל פני אלה מועד
וידבר יהוה

אל משה לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואטלה
אתם כרוצ ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
כה את המזחת ותן עליה אש מעל המזבח ושם
קטרת והוכר כהרה אל העדה וכפר עליהם כי
יבא הקטף מלפני יהוה תחל הנגף ויקח אהרן
לאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה האל
הנגף בעם ויהו את הקטרת ויכפר על העם ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה ויהי המתים
ומגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד
המתים על דבר קרח וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל וקח מאתם מטה מטה לכה את מוצא
כל נשי אהם לכה אתם שנים עשר מכות איש
את שמו תכתב על מטהו ואת שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי מטה אהרן לראש בית אבותם

והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אעזר
לכם שמה והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
יפריח והשכתי מעלי את תלוות בני ישראל אשר
הם מוליכם עליכם וידבר משה אל בני ישראל
ויתנו אליו כל נשיאותם מטה לנשיא אחד מטה
לנשיא אחד לבית אבות שנים עשר מטות ומטה
אהרן בהור מטהתם וינח משה את המטה לפני
יהוה באהל העדות והיה כמחרת ויבא משה אל
אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי
ויצא פרח ויפץ ציץ ויגמל שקדים ויצא משה
את כל המטה מלפני יהוה אל כל בני ישראל
ויראו ויקחו איש מטהו

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני
העדות כמשמרת לאות לבני מרי ותכל תלוותם
מעלי ולא ימותו ויעש משה כאשר צוה יהוה
אזו כן עשה

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גועלו
אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב אל משה
יהוה ימות האם תמונו לגוע

יהוה אל אהרן ואתה ובניך ובית אביך אתך תשאו
את ציץ המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את
ציץ כהנתכם וגם את אחיך מטה לוי שבט אבין
הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך
אתך לפני אהל העדות ושמרו משמרתך ומשמרת
כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא
יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם ונלוו עליך ושמרו
את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר
לא יקרבו אליכם ושמרתם את משמרת הקדש
ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על
בני ישראל ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד
את עבדת אהל מועד ואתה ובניך אתך תשמרו
את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת
ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והיו
הקרב יובת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את
משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך
נתתים למשוחה ולבניך לחק עולם זה יהיה לך
מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל
תלוותם ולכל זמאתם ולכל אשמו אשר ישיבו
לי קדש קדשים לך הוא ולבניך במקדש הקדשים
ואכלו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך

וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל
לך נתתם ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל
טהור בביתך יאכל אתו כל חלב יצהר וכל
חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה
לך נתתם בכורי כל אשר בארצם אשר יבאו
ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלו כל
חנם בישראל לך יהיה כל פטר רחם לכל
בשר אשר יקריבו ליהוה באלם ובבהמה יהיה
לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור
הבהמה העמאה תפדה ופדויו מבן חדש תפדה
בערנך כסף חמושת שקלים בשקל הקדש
עשרים גרה הוא אך בכור שור או בכור כשב
או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק
על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה בריח ניחוח
ליהוה ובשרם יהיה לך בחזה התנופה וכשוק
הימין לך יהיה כל תרומת הקדשים אשר ירימו
בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך
לחק עולם ברית מולח עולם הוא לפני יהוה לך
ולזרעך אתך ויאמר יהוה אל אהרן בארצם
לא תנחל וזכך לא יהיה לך בתוכם אני חלקך
ותחלקך בתוך בני ישראל ולבני
כוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלק
עבדתי אשר הם עבדים את עבדתי אהל מועד
ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד
לשאת חטא למוות ועבד חלוי הוא את עבדתי
אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדורותם
ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה כי את מעשר
בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומת נדתי
ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
ישראל לא ינחלו נחלה
וידבר יהוה אל משה לאמר ואל ללוים תדבר
ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלה לכם
והרכותם ממונו תרומת יהוה מעשר מן המעשר
ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה
מן היקב מן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל
מעשר תיכם אשר תקחו מאת בני ישראל
ונתתם ממונו את תרומת יהוה לאהרן הכהן
מכל כותנותיכם תרימו את כל תרומת יהוה
מכל חלב את מקדשו ממונו ואמרת אליהם
בהרימכם את חלב ממונו ונחשב ללוים נתבואת
גרן ונתבואת יקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם

וביתכם כי שטר הוא לכם חלק עבודתכם באהל
מועד ולא השאו עליו חטא בהרימו את חלבו
מכנו ואת קדשי בני ישראל לא החלנו ולא
הכזונו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל
בני ישראל ויקחו אליך פרה ארומה תמימה
אשר אין בה כוס אשר לא עלה עליה יעל
ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל
מחוז למחנה ושחט אתה לפני ולקח אלעזר
הכהן מדרמה באצבעו והזה אל זכח פני אהל
מועד מדרמה שבע פעמים ושרף את הפרה
לעניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרישת
שרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
והשליך אל חוך שרפת הפרה וכנס בגדי
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב והשרף אתה יכנס בגדי
במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ואסף
איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה
במקום נהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת הוא וכנס האסף את אפר הפרה
את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחקת עולם הנגע במת ככל
נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו
ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר
כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות וכא
יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש
הוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא
יהיה עוד טמאתו בו זאת התורה אדם כי ימות
באהל כל הנגף אל האהל וכל אשר באהל
יטמא שבעת ימים וכל כלי פתוח אשר אין
עמיד פתיל עליו טמא הוא וכל אשר יגע על
פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר
שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי
ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על
האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו
שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר
והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וחתמו ביום השביעי וכנס בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב ואיש אשר יטמא ונא יתחטא

ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי יגדה לא זרק עליו טמא הוא והיתה
לדם לחקת עולם ומוזה מי הגדה יטבט בגדיו
והנגע בני הגדה יטמא עד הערב וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת הטמא
עד הערב

ויבא בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים
ותקבר שם ולא היה מים לעדה ויקהלו על
משה ועל אהרן וירג העם עם משה ויאמרו
לאמר ולו גועלו בגוע אחינו לפני יהוה וכמה
הוא אתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות
שם אחינו ובעירנו ולמה העליתנו ממצרים להביא
אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה
ופסן ורכוז וכמים אין לשבתות ויבא משה ואהרן
מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפכו על פניהם
וירא כבוד יהוה אליהם

ידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים
מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם וקח
משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוה ויקהלו
משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמרו
לכם שמועו לא המרים הנון הסלע הזה צוה
לכם מים וירם משה את ידו ויך את הסלע
במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ובעירם

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמתם בו
להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביא את
הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם חמה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה וקדש
תשבת

משה מלאכים כהקדש אל מלך אדום כה אמר
אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלואה אשר
בצאתנו וירדו אבותינו מצרימה וישב במצרים
ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו ותצעק
אל יהוה וישמע קולו וישלח מלאך ויבאנו
ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבול
צפורה לא נאמר לא נעטר בשביל הנכנס
ולא נשתה מי נאמר דרך המלך לנו לא נשג
למין ושנאנו עד אשר נעטר גבול ויאמר אלנו
אדום לא תעור מי פנינו נחורם אשׁא ליקר אדום

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲנִי יִשְׂרָאֵל בְּמַסְכְּלָה נַעֲלֶיךָ וְאִם מִיִּמִּיךָ
נִשְׁדָּה אֲנִי וּמִקֵּנִי וְנָתַתִּי מִכְרָם וְקֵץ אֵיךְ דָּבַר בְּרַגְלִי
אֶעֱבֹרָה וְיֹאמַר לֹא תֵעָבֶר וַיֵּצֵא אֹרֹם לִקְרֹאֲהֶן
הַעַם כְּעֹד וְהִיד הַזִּקְנָה וַיִּמְאַק אֹרֹם נִתַּן אֶת יִשְׂרָאֵל
עֵבֶר בְּגִבְלוֹ וַיֵּץ יִשְׂרָאֵל מֵעֵלָיו

וַיִּסְעוּ מִקֵּדֶשׁ וַיֵּצֵאוּ הֲנִי יִשְׂרָאֵל כֹּל הָעֵדָה הַזֶּה
הַהוּא וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֵל מֹשֶׁה וְאֵל אֱהֲרֹן בְּהַר הַהֵר
עַל גִּבְלוֹ אֵיךְ אֹרֹם לֵאמֹר יֹאסֶף אֱהֲרֹן אֵל עֵלָיו
טִי לֹא יֵהָ אֵל הַלֵּוִי אֵשֶׁר נָתַתִּי לְהֵנּוּ יִשְׂרָאֵל
עַל אֲשֶׁר כִּוְּיָתֶם אֶת פִּי לְמִי מִרִיבָה קָח אֶת אֱהֲרֹן
וְאֶת אֶלְעָזָר הוּא וְהֵעֵל אֶתֶּם הַר הַהֵר וְהִפְשַׁט
אֶת אֱהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וְהִתְבַּשְׂתֶּם אֶת אֶלְעָזָר הוּא
וְאֱהֲרֹן יֹאסֶף וְנָתַת שֵׁם וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֵל הַר הַהֵר לַעֲלֹת כֹּל הָעֵדָה וּפְשַׁט
מֹשֶׁה אֶת אֱהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׂ אֶתֶּם אֶתֶּם
אֶלְעָזָר הוּא וַיִּמָּת אֱהֲרֹן שֵׁם בְּרֹאשׁ הַהֵר וַיִּרְד
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר מִן הַהֵר וַיֵּרְאוּ כֹל הָעֵדָה כִּי צֹעַ
אֱהֲרֹן וַיָּבֹאוּ אֶת אֱהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כֹּל בְּיַד
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֵּךְ

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַחֲנֹנִי טָא יִשְׂרָאֵל דְרִיךְ הַאֲתָרִים
וַיִּלְתֶּם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מִכְּנֹשׁ שֶׁבִי וַיִּדְרֹ יִשְׂרָאֵל
יָדוּ לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ אִם נָתַן תְּהֵן אֶת הָעַם הַזֶּה
עָלֵי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת עַרְוֵיהֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֶם אֶתֶּם וְאֶת עַרְוֵיהֶם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חֲרַמְתָּה

וַיִּסְעוּ מִהַר הַהֵר דְרִיךְ יַם סוּף לְסַבֵּב אֶת אֶרֶץ אֲדָם
וְתִקְצֹר נַפְשׁ הָעַם בְּדֶרֶךְ וַיִּדְרֹ הָעַם בְּאֶלְדֵיִם
וּבְמֹשֶׁה לְכֹהֵן הָעֵלִיִּיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְמֹת בְּמִדְבָר
כִּי אֵיךְ לָחֶם וְאֵיךְ מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בְּלָחֶם הַקֶּלֶקֶל
וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּעַם אֶת הַחֹזְשִׁים הַשְׂרִפִּים וַיִּשְׁטְמוּ
אֶת הָעַם וַיִּמָּת עִם רֹב מִיִּשְׂרָאֵל וַיָּבֹא הָעַם אֶל
מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲזַטְאֵנוּ כִּי דִבַּרְנוּ בַיהוָה וּבִן הַתְּפִלָּה
אֵל יְהוָה וַיִּסַּר מֵעַלְיָנוּ אֶת הַחֹזֶשׁ וַיִּתְּפֵלֵךְ מֹשֶׁה
בְּעַד הָעַם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֵל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שִׂרָף
וְשִׂים אֲתָנוּ עַל צֶס וְהִיָּה כֹל הַנְּשׂוֹךְ וְרָאָה אֲתָנוּ וְחִי
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה חֹזֶשׁ חֹזֶשֶׁת וַיִּשְׁמַחוּ עַל הַנֶּס וְהִיָּה אִם
נִשְׂךְ הַחֹזֶשׁ אֶת אִישׁ וְהָבִיטוּ אֵל חֹזֶשׁ הַחֹזֶשֶׁת וְחִי
וַיִּסְעוּ הֲנִי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲזֹנוּ בְּאֵבֶת וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת וַיַּחֲזֹנוּ
בְּעֵי הָעֵבֶרִים בְּמִדְבָר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִוָּאָב
מִמִּדְבַּר הַשְּׁמַשׁ מִשֵּׁם נִסְעוּ וַיַּחֲזֹנוּ בְּנִתַח חֲרֹד מִשֵּׁם
נִסְעוּ וַיַּחֲזֹנוּ מֵעֵבֶר אֶרְצוֹת אֲשֶׁר בְּמִדְבַר הַיַּבֵּשׁ
מִגִּבְלוֹ הָאֲמֹרִי טִי אֶרְצוֹת גְּבוּל מִוָּאָבִיךָ מִוָּאָב

ובין האמרי על כן יאמר בספר מלחמת יהוה
את והב בסופה ואת הנחלים ארצו ואשר הנחלים
אשר נטה לשבת ער ותשען לגבול מואב ומשם
בארז הוא הנאר אשר אמר יהוה למשה אסף את
העם ואתה להם כוים **אז ישיר**

ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה באר
חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחזקק במשענתם
וממדבר כותלה וכמותה נחליאל ומנחליאל
במות ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש
הפסגה ותשקפה על פני הישיבון

וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי
לאמר אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם
לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר
נעבר גבולך ולא נתן סיחן את ישראל עבר גבולו
ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל
המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל ויכרו

ישראל לפני חרב ויירש את ארצו מארץ עד נגב
עד בני עמון כי על גבול בני עמון ויקח ישראל את
כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי
במשבון ובכל בנתיה כי חשבון עיר סיחן מלך
האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו עד ארץ על כן יאמרו המשלים

באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחן כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב
בעלי במות ארנן אוי לך מואב אבדת עם כמוש
נתן בניו פליטים ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחן
ונזירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפת אשר

עד מידבא וישב ישראל בארץ האמרי וישלח
משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את
האמרי אשר שם ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא
עוז מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי
בדרך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית

לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד
בנתיה השאיר לו שריד ויירשו את ארצו ויסעו
בני ישראל ויהנו בערבות מואב מעבר לירדן
ירחו **וירא בלק בן צפור את**

כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגור מואב מפני
העם מאד כי רב הוא ויקח מואב מפני בני ישראל
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל
את כל סביבותינו כחומר השור את ידך השדה

ועלך בן עפור מלך כמואב בעת ההוא וישלח
מלאכים אל מלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
יבא ממזרים הנה כסה אלה עין הארץ והוא
ישב מבולי ועתה לכה לא אלהי את העם
הזה כי עצום הוא ממני אזי אונל לכה הו
וארשנו מן הארץ כי ידעת את אשר תברך
מברך ואשר תאר יאר וילכו זקני מואב ויקני
מדין וקטלים בידם ויבאו אל מלעם וידברו
אליו דברי מלק ויאמר אליהם ליתו פה הלילה
והשנת אתכם דבר טאשר ידבר יהוה אל
ישבו שרי מואב עם מלעם ויבא אלהים אל
מלעם ויאמר בני האנשים האלה עמך ויאמר
מלעם אל האלהים מלק הן עפור מלך מואב
שלח אלי הנה העם היבא ממזרים ויבס את
עין הארץ עתה לכה קנה לי אתו אזלי אונל
להלחם בו וגרשתיו ויאמר אלהים אל מלעם
לא תלך עמיהם לא תאר את העם כי ברוך הו
ויבס מלעם בבקר ויאמר אל שרי מלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה ליהו להלך עמכם
ויקמו שרי מואב ויבאו אל מלק ויאמרו מאן
העם הזה עמנו ויסק עיד מלק שכה שרים
רבים ונעודים טאכה ויבאו אל מלעם ויאמרו
הנה אנו מלק הו עפור אל לא תמנע מהלך
אלי כי טמו אנוך טאך וטל אשר תאמר
אלי אעשה ולכה לא קנה לי את העם הזה ויעז
מלעם ויאמר אל עמדי מלק אם יתן לי מלק
מלא בידו כסף ויהו לא אונל לעבור ארץ פי
יהוה אלהי לעשות קטלה או גדולה ועתה שבו
לא הנה עם אדם הלילה וארעה מה יסק יהוה דבר
עמי ויבא אלהים אל מלעם לילה ויאמר לו אם
תבוא לך טא האנשים קום מן אדם ואר את
הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה ויבס מלעם
טקור ויהטש את אלתו וילך עם שרי מואב
ויבאו אר אלהים כי הוה הוא ויתעב מכל
יהוה בדרך לשטן לו והוא יטע על אלתו וישני
לערו עמו ותרא האתון את מלאך יהוה וטעו בדרך
וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך
בשדה ויר מלעם את האתון להטתה בדרך ויעמד
מלאך יהוה במשעול הברמים בדר מזה ובר מזה
ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקור
ותלחץ את רגל מלעם אל הקור ויסק להטתה

יוסף מכלאך יהוה עבור ויעמוד במקום צר אשר
אין דרך לנטות ימין ושמאל והרא האתון את
מלך ארץ יהודה ותרביץ תחת בלעם ויחזר את בלעם ויך
את האתון במקל ויפתחו יהוה את פי האתון והאמר
בלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים
ויאמר בלעם לאתון כי התעללתי בו לו יש חרב
בידי כי עתה הרגתיך והאמר האתון אל בלעם
הלא אנכי אתון אשר רכבת עלי בעודך עדי
היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר
לא ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מכלאך יהוה
צב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו
לאפיו ויאמר אליו מכלאך יהוה על מה הכית את
אתון זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
כי ירש הדרך לנגדי ותראני האתון ותט לפני זה
שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתה
הרגתי ואותה החייתי ויאמר בלעם אל מכלאך
יהוה הטאתי כי לא ידעת כי אתה צב לך אתי
בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ויאמר
מכלאך יהוה אל בלעם כן עם האנשים ואפס את
הדבר אשר אדבר אליך אתו הדבר וילך בלעם
עם שרי בלק וישמע בלק כי לא בלעם רצה
לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארץ אשר
הקצה הגבול ויאמר בלק אל בלעם הלא שנית
שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי
האמנם לא אונל טורך ויאמר בלעם אל בלק
הנה באתי אליך עתה היטל אונל דבר מאומה
דבר אשר ישום אלהים נפי אתו אדבר וילך
בלעם עם בלק ויצאו קרית חצות ויגבה בלק
בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר ארבו
יהי טוקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו בכות
בעל וירא משם קנה העם ויאמר בלעם אל בלק
הנה לי נזה שבעה מזבחות והנן לי נזה שבעה
פרים ושבעה אילים ויעש בלק כאשר דבר
בלעם ויעל בלק ובלעם פרו ואיל המזבח ויאמר
בלעם לבלק התיצב על עולתך ואלכה אלהי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראה והגדת לך
וילך שפי ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את
שבעת המזבחות ערבתה ואעל פרו ואיל המזבח
וישם יהוה דבר נפי בלעם ויאמר שוה אל בלק
וכה דבר וישב אליו והנה צב על עולתו הוא
וכה שרי מואב וישא משלו ויאמר מן ארם יצאתי
ונקל טולך מואב מהררי קדם לכה ארזה לי יעלה

ולכה ועמה ישראל מה אקם לא קנה את וכו' וכו'
אזעם לא זעם יהוה כי מראש צורים אראה
ותגבעות אשורתי הן עם לבדד ישכן ונגזים
לא יתחשב מני כונה עפר יעקב ומספר את רבע
ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריית נפשו
ויאמר בלק אל כלעם מה עשית לי לכה איני
לקחהיך והנה ברכת ברך ויעץ ויאמר הלא את
אשר ישים יהוה נפשי אהו אשכור לדבר ויאמר
אליו בלק לך יא אהי אל במקום אחר אשר תראה
משם אפס קצחו הראה וכלו לא תראה וקטנו
לי משם ויקחחו שדה עפים אל ראש הקטנה
ועל שבעה מונחה ויעל פני ואיל מונחה ויאמר
אל בלק התיצב נה על עלתך ואנכי אקרו
נה ויקר יהוה אל כלעם וישם דבר פני ויאמר
שם אל בלק ונה הדבר ויבא אליו והו נשם
על עלתו ושירי מואה אהו ויאמר לו בלק מה
דבר יהוה וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע
ואזינה עדי הנה עפר לא איש אל ויבטו הן
אדם ויתנחם הוה אמר ולא יעשה ודבר ולא
יקימה הנה ברך לקחהיך וברך ולא אשנה
לא הוה און בעקב ולא ראה ענת הוה אל
יהוה אלהיו עמו והרועת מלך הוה אל מושי אדם
ממצרים כתועפת ראבו טי לא יחש בעקבו
ולא קסם הוה אל מעת יאמר ליעקב וישראל
נה פעל אל הן עם כלבא יקום ונא יתשא
לא ישכב עד יאכל שרף ודם חללים ישדוה
ויאמר הנה אל כלעם גם קטלא תקבנו גם טר
לא תברטנו ויעץ הלעם ויאמר אל בלק הנה
דברה אלקי לאמר טל אשר ידבר יהוה אהו
אעשה ויאמר בלק אל טלעם למה לא אקמו אל
מקום אחר אלקי אשר בעני האלהים וקבחו ט
משם ויקח בלק את הלעם ראש הפעור הנשקם
על פני השימון ויאמר הלעם אל בלק הנה
הנה שבעה מונחה והקול הנה שבעה פקדים
ושבעה אילים ויעש בלק טאשר אמר הלעם
ויעל פני ואיל מונחה וירא הלעם טי שנה בעני
יהוה לברך את ישראל ולא הזכר כפעם בפעם
תקרא את הלעם וישת אל המדבר פני וישא
הלעם את עינו וירא את ישראל שכן לשבחו
ותהי עליו דוד אלהים ויעל משלו ויאמר לאם
הלעם הנה בער ונאם הדבר שרתם העית ונאם שמע
אמר אל אשר מונחה שדי ידחה נפל וכלו עינים

מה טבו אהליך יעקב משכנתך ישראל כנחלים
נתי כנחל עלי נהר כנחלים נטע יהוה כנחלים
עלי מים יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם
מאג מלכו ותושא מלכתו אל מוציא במוצרים
כתועפת ראם לו יאכל גנים צריו ועצמותיהם ירם
ותציו ימוחז כרע שנה כארי וכלביא מי יקטבו
מבר כיר ברור וארריך ארוך ויחר אפ בלתי אל
בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלתי אל בלעם למה
איני קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים
ועתה ברח לך אל מקומך אמרת כי ברח אנה
והנה כונעך יהוה מנבוא ויאמר בלעם אל בלתי
הלא גם אל כנחליך אשר שלחת אלי זכורתי
לאמר אם יהו לי בלתי כנחל ביתו נספ וזה לא
אובל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר ועתה הנני הולך
לעמו לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך
באחרית הימים וישא משלו ויאמר נאם בלעם
הנני בעד ונאם הגבר שהם העין נאם שמע אמרו
אל וידע דעת עליון כנחלה שדי יחזה נפלו וכלו
עיינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
טובת מיעקב והם שבע מוישראל ומוחז פאתי
מואב וקרקר כל בני עת והיה אדום ירשה והיה
ירשה שעיר אינו וישראל יעשה חיל ויר
מיעקב והאביר שרוד מעיר וירא את עמלק
וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו
עד אבד וירא את הקני וישא משלו ויאמר איתן
מושבך ושנים בסלע קנן כי אם יהיה לבער קין
עד מה אשור השבך וישא משלו ויאמר אי
מי יהיה משמו אל ועים מיד כתיס וענו אשור וענו
עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם ויכר וישא
למקמו וגם בלתי הלך בדרכו

וישם ישראל בשערים ויחל העם לזנות אל בערת
מואב והקראת לעם לזנותי אלהיהן ויאכל העם
וישתחו לאלהיהן ויטמאו ישראל לבעל פעור
ויחר אפ יהוה בוישראל ויאמר יהוה אל משה
קח את כל ראשי העם והקע אותם ליהוה נגד
אשחש וישם ברז אפ יהוה בוישראל ויאמר משה
אל שפתי ישראל הרה איש אנשי הנצמדים
לבעל פעור והנה איש מנבי ישראל בא ויקרבו
אל איתו את המדות ליעני משה ולעני כל עדת
הנבי ישראל והמזה בנים פתחו אהל מועד וירא
פניו וסגן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה

ויקה רמזה בידו ויבא אחר איש ישראל אל
הקבה וידבר את שניהם את איש ישראל ואת
האשה אל קבתה ותעצר המזנפה מעל בני
ישראל ויהיו המותים במזנפה ארבעה ועשרים
אלף

ידבר יהוה אל משה לאמר פתחם בן אלעזר בן
אהרן הכהן השני את המותי מעל בני ישראל
הקנאו את קנאתי בהוכם ולא כליתי את בני
ישראל בקנאתי לכן אמר ה' נתן לו את בריתי
שלום והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת לכולם
הזהה אשר קנא לאלהיו ויטפר על בני ישראל
ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית
דמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני ושם האשה
המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית
אב במדין הוא

ידבר יהוה אל משה לאמר צרור את המדינים
והכיתם אותם כי צררים הם לכם במלחמה אשר
יבטחו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת
נשיא מדין אחתם המכה ביום המזנפה על דבר
פעור ויהי אזורי המזנפה

לאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל
מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יציא
שוא בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבה מואב על ירדן ירחו לאמר מבין עשרים
שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני
ישראל היצאים מארץ מצרים ראובן בכור
ישראל בני ראובן חזק משפחה החזקי לפלוא
משפחת הפלוא ליתרון משפחת החזרונתי לברתי
משפחת הכרמי אלה משפחת הראובני ויהיו
פקדיהם שלשה וארבעים אלף ועבע מאות
ושלשים ובני פלוא אביאב ובני אביאבמואל
ודתן ואמירם הוא דתן ואמירם קרואי העדה
אשר היו על משה ועל אהרן בעדת קרוח
בהצאתם על יהוה ותפתח הארץ את פי ותבלע
אתם ואת קרוח במות העדה באכל האש את
המושיים ומואתים איש ויהיו לנס ובני קרוח לא
מהו

שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי
לימין משפחת הימני לימין משפחת הימני
לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי
אלה משפחת השמעוני שנים ועשרים אלף

ובאתים בני גר למושפחתם
לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני לאוני משפחת האוני לאערי
משפחת הערי לארוד משפחת הארודי לאראלי
משפחת האראלי אלה משפחת בני גד לפקדיהם
ארבעים אלה וחמש מאות בני

יהודה ער ואונן וימות ער ואונן בארץ פנעץ ויהיו בני
יהודה למושפחתם לשלה משפחת השילני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי ויהיו בני
פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת
החמולי אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלה וחמש מאות בני

יששכר למושפחתם תולע משפחת התולעי
לפוח משפחת הפוני לישוב משפחת הישבי
לשמרון משפחת השמרני אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלה ושלוש
מאות בני

זבולן למושפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון
משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאל אלה
משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלה וחמש
מאות בני יוסף למושפחתם

מנשה ואפרים בני מנשה למכיר משפחת המכירי
ומכיר הוליד את גלעד לזלעד משפחת הזלעדי
אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק
משפחת החלקי ואשריאל משפחת האשראלי
ושכם משפחת השכמי ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי וצלפחד בן
חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד
מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה אלה משפחת
מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלה ושבע
מאות בני אפרים למושפחתם

לשוהכות משפחת השתלתי לבכר משפחת
הבכרי לתחז משפחת התחזי ואלה בני שותלם
לערן משפחת הערני אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שנים ושלושים אלה וחמש מאות אלה
בני יוסף למושפחתם בני בנימין

למושפחתם בבלע משפחת הבלעי לאשבול
משפחת האשבולי לאחירם משפחת האחירמי
לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי ויהיו בני בכע ארד ונעמן משפחת
הארדי לנעמן משפחת הנעמי אלה בני בנימין
למושפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה

בני דן למשפחתם לשוחם כושפחת השוחמי
אלה משפחת דן למשפחתם כל משפחת
השוחמי לפקדיהם ארבעה ועשים אלה ארבע
מאות בני אשר למשפחתם לימנה

משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה
משפחת הבריעה לבני בריעה לחבר משפחת
החבר לכוכלאל משפחת הכוכלאל ושם בת
אשר שרת אלה משפחת בני אשר לפקדיהם
שלושה ותמישים אלה ארבע מאות בני

נפתלי למשפחתם ליהצאל משפחת היחצאל
לגני משפחת הגני לישר משפחת הישר לשלם
משפחת השלם אלה משפחת נפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלה ארבע מאות
אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלה ואלה
שבע מאות ועלשים

והגור יהוה אל משה לאמר לאלה החלק
הארץ נחלה במספר שמות לרב הרבה נחלה
ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יהוה
נחלתו אך הגורל יחלק את הארץ לשמות מטות
אבות יחלו על פי הגורל החלק נחלתו בין רב
למעט ואלה פקודי הכוי

למשפחתם לארשון משפחת הגרשני ליקהת
משפחת הקהתי למררי משפחת המררי אלה
משפחת לוי משפחת הלכני משפחת החברני
משפחת הכוחלי משפחת המושי משפחת הקרחי
זקהת הזכדי את עמרים ושם אשת עמרים יוכבד בת
לוי אשר ילדה אלה ללוי במצרים ותלד לעמרים
את אהרן ואת משה ואת מרים אחתהיוכל לאהרן
את גרם ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר וימת
גורם ואלהיוא בהקריבם איש זרה לפני יהוה ויהיו
פקדיהם שלושה ועשרים אלה כל זכר מנן חדש
ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא
יהו להם נחלה בתוך בני ישראל אלה פקודי משה
ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת
מואב על ירדן ירחו ואלה לא היה איש מפקודי
משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל
במדבר סיני כי אמר יהוה להם מודת ימדתו
במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון ותקריבנה

מנחם בן יוסף בן גלעד בן יוסף
מנחם בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף

ואלה שמות בנותיו בחלה נעיה וחגלה ומוכלה
וחרצה והעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן
ולפני הנשואם וכל העדה פתח את ל מועד
לאמר אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך
העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחנאו
מת ובנים לא היו לו למה ירע שם אבינו בתוך
משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי
אבינו ויקרב משה את משפחת **יהוה**

ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בנות צלפה
וזרה נתן הן הן להם אחות בחלה בתוך אחי
אביהם והעברת את נחלת אביהן להן ולא בני
ישראל הדור לאמר איש מי ימות ויהו אין לו
והעברתם את נחלתו לבתו ואם אין לו בת ונתתם
את נחלתו לאחיו ואם אין לו אחים ונתתם את
נחלתו לאחי אביו ואם אין אחים לאביו ונתתם
את נחלתו לשאריו הקרוב אליו כמשפחתו ירש
אתה והיתה לבני ישראל לזקת משפט כאשר
צוה יהוה את משה

ויאמר יהוה אל משה ענה אל הן העברים יהוה
וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל וראית
אתה ולאספת את עמך גם אתה כאשר לאספת את
אחיי כאשר מריתם פי במדבר אין במריבת העדה
לחוקד ישני נמים לעיניהם הם מי מריבת קדש
מדבר עין וידבר משה אל יהוה

לאמר יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש
על העדה אשר ישא לפניהם ואשר יבא לפניהם
ואשר יושאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה
לנאף אשר אין להם רעה ואמר יהוה אל משה
הנה כן אתה יושע בן נון איש אשר רוח בונמכות
את ידך עליו והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה וצוית אתו לעיניהם ונתתה
לחוקד עליו כמועץ ישמעו כל עדת בני ישראל
לפני אלעזר הכהן יענה ושאל לו במשפט
ואורנים לפני יהוה על פני ישאו ועל פני יבאו
הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה ועש משה כאשר
צוה יהוה אתו ויקח את יושע ויעמידהו לפני
אלעזר הכהן ולפני כל העדה ויסמך את ידיו
עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה עיך משה

וידבר יהוה אל משה לאמר עו את בני
ישראל ואמרת אליהם את קרובי לזמני
לאשי ריח ויחזי תשמרו להקרי עלי במועד

ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו עליה
כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עליה תמיד
את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים ועשירית האיפה סלת
למנוחה בלולה בשמן כתיבת רביעית יהיו עלת
תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחוח אשה ליהוה
ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך
לסך שכר ליהוה ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנוחת הבקר ונסכו תעשה אשה
ריח ניחוח ליהוה

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנוחה בלולה בשמן ונסכו עלת
שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים ושלושה עשרנים סלת מנוחה בלולה
בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנוחה
בלולה בשמן לאיל האחד ועשרון עשרון סלת
מנוחה בלולה בשמן לכבש האחד עלת ריח
ניחוח אשה ליהוה ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר
ושלישת ההין לאיל ורביעית ההין לכבש יין ואת
עלת חדש בחדשו לחדשי השנה ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד תעשה
ונסכו

ובחדש הראשון בארבעה עשר
יום לחדש פסח ליהוה ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל ביום
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
תעשו והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים
יהיו לכם ומנוחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו עשרון
עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם מלבד עלת
הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה נאנה
תעשו ליום שבועת ימים לחם אשה ריח ניחוח
ליהוה על עולת התמיד תעשה ונסכו וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו

וביום הבכורים
בהקריבכם מנוחה חדשה ליהוה בשבעתיכם
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו והקרבתם עולת לריח ניחוח ליהוה פרים
בני בקר שנים איל אחד שבעת כבשים בני שנה

ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
האחד ועני עשרנים לאיל האחד עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים אחד
לכפר עליכם מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו
תמימם יהיו לכם ונסכיהם

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכה עבודה לא תעשו יום תרועה
יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר
בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עשרנים לאיל ועשרון אחד
לכבש האחד לשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד
חטאת לכפר עליכם מלבד עלת החדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמושפטם לריח
ניחח אשה ליהוה ובעשור לחדש

השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועשיתם את
זבחיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם עלה
ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים אחד
חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם ובחמשה

עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכה עבודה לא תעשו ומנחתם זה
ליהוה שבעת ימים והקרבתם עלה אשה ריח
ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם
יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
עשרנים לאיל האחד לשני האילם ועשרון
עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם וביום השני

פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים כמוספרם
כמושפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם וביום
השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם

ונסכיהם לפנים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומונחתה ונסכה וציום

הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם מונחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
ציום אחד חטאת מלבד עלת התמיד מונחתה
ונסכה וציום החמישי פרים תשעה

אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם
ומונחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומונחתה ונסכה וציום
הששי פרים שמונה אילם שנים כבשים בני שנה

ארבעה עשר תמימם ומונחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מונחתה ונסכה וציום
השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני

שנה ארבעה עשר תמימם ומונחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מונחתה
ונסכה וציום השמיני עזרת תהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד

כבשים בני שנה שבעה תמימם מונחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומונחתה ונסכה
אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מגדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם ולמונחתיכם ולנסכייכם
ולשלמיכם ויאמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר
גדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו
לא יתל דברו ככל היצא מפיו יעשה ואשה כי
תדר גדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנערה
ושמע אביה את גדרה ואסרה אשר אסרה על
נפשה והחריש לה אביה וקמו כל גדריה וכל
אסר אשר אסרה על נפשה יקום ואם הניא

אביה אתה טיום שמעו כל גדריה ואסריה
אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסרה
לה כי הניא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש

ונדרה עליה או מנשא שפתייה אשר אסרה
על נפשה ושמע אישה ביום שמועו והחריש
לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה
יקמו ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר
את נדרה אשר עליה ואת מנשא שפתייה אשר
אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה ונדר אלמנה
ובזושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה
ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה
בשבעה ושמע אישה והחריש לה לא יניא
אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום ואם הפר יפר אתם אישה
ביום שמועו כל מנשא שפתייה נדריה וכל אסר
נפשה לא יקום אישה הפרים ויהוה יסלח לה
כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
יקומו ואישה יפרנו ואם החריש יחריש לה
אישה ביום אל יום והקים את כל נדריה או את
כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש
לה ביום שמועו ואם הפר יפר אתם אמר
שמועו ונשא את עונה אלה החקים אשר צוה
יהוה את משה בין איש לאשה בין אב לבתו
בוערה בית אבנה

ידבר יהוה אל משה לאמר זהם נקמת בני
ישראל כאת הגדונים אשר תאסף אל עמך
ידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם
אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין
אלה למטה אלה למטה לכל מעות ישראל תשלחו
צבא וימסרו מאתפי ישראל אלה למטה שנים
עשר אלה חלוצי צבא וישלח אתם משה אלה
למטה לצבא אתם ואת פניחס בן אלעזר הנחיה
לצבא וכלי הקודש והשצרות התרועה בידו
ויצאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהיו
כל זכר ואת מלכי מדין הרצו על חליתם את אבי
ואת רגם ואת צור ואת חור ואת רבע וחמשת מלכי
מדין ואת בלעם בן בעור הרצו בחרב ושלבו בני
ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל הנחיתם
ואת כל מקבתם ואת כל חיטם בחרב ואת כל
עריהם בחוששתם ואת כל טירתם שרפו באש
ויהיו את כל השלל ואת כל הנחיתם בארם
ובנהמת ויבאו אל משה ואל אלעזר הנחיה ואל
עדת בני ישראל את השבי ואת הנחיתם ואת
השלל אל הנחיתם אב ערבת מואב אשר על
ידן ירבו ויצאו משה

ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל
מחוץ למחנה ויקצף בושף על פקודי החיל שרי
האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה
ויאמר אליהם משה החיותם כל נקבה הן הנה היו
ל בני ישראל בדבר בלעם למסר בועל ביהודה
על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהודה
ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב
זכר הרגו וכל הטרף בנשים אשר לא ידעו
משכב זכר החיו לכם ואתם חנו מחוץ למחנה
שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחטאו
ביום השלישי וביום השביעי אתם ושבויכם וכל
נגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
תחטאו

ויאמר אלעזר הכהן אל
אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה
אשר צוה יהוה את משה אך את הזהב ואת
הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת
כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך
במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו
במים ובבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם
ואחר תבאו אל המחנה

ויאמר
יהוה אל משה לאמר שא את ראש מלך קוח
השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי
אבות העדה וחצית את המלקוח בין תפשי
המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה והרמת
מוכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר
ומן החמורים ומן הצאן ממוחציתם תקחו ונתתה
לאלעזר הכהן תרומת יהוה וממחצית בני ישראל
תקח אחד אחד מן החמשים מן האדם מן הבקר
מן החמורים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם
ללוים שמרי משמרת משכן יהוה ויעש משה
ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה ויהי
המלקוח יתר הנה אשר בזזו עם הצבא צאן שש
מאות אלה ושבעים אלה וחמשת אלפים ובהר
שנים ושבעים אלה וחמורים אחד וששים אלה
ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר
כל נפש שנים ושלושים אלה ותהי המחצית חלק
היצאים לצבא מספר הצאן שלש מאות אלה
ושלושים אלה ושבעת אלפים וחמש מאות ויהי
המוכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים
והבקר ששה ושלושים אלה ומוכסם ליהוה שנים
ושבעים וחמורים שלושים אלה וחמש מאות

ומכסם ליהוה אחד וששים ונפש אדם ששה
עשר אלה ומכסם ליהוה שנים ושלושים ונפש
ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה ומכוח צית בני ישראל
אשר חצה משה מן האנשים הצבאים ויהי מוחצת
העדה מן הצאן שלש מאות אלה ושלושים
אלף שבעת אלפים וחמש מאות ובקר ששה
ושלושים אלף וחמרים שלשים אלף וחמש
מאות ונפש אדם ששה עשר אלף ויקח משה
כמוחצת בני ישראל את הארז אחד מן החמשים
מן האדם ומן הבהמה ויתן אותם כלוים
שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה
את משה ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי
הצבא שרי האלפים ושרי המאות ויאמרו אל
משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר
בידנו ולא נפקד ממונו איש ולקרב את קרבן יהוה
איש אשר מצא כלי זהב אצעדה צמיד טבעת
עגיל וכוחז כספר על נפשתינו לפני יהוה ויקח
משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי
מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה
ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת
שרי האלפים ומאת שרי המאות אנשי הצבא
בזו איש לו ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב
מאת שרי האלפים והמאות ויטאו אתו אל אהל
מועד וכרוז לבני ישראל לפני יהוה

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד
וראו את ארץ יעזר ואת ארץ גבעד והנה חמקים
מקום מקנה ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו
אל משה ואל אלעזר הכהן ואלו אנשי העדה
נאמר עטרותיבן יעזר ונמרד והשבו
ואלעלה ושבם וננו ונען הארץ אשר הנה
יהוה לפני עדה ישראל ארץ מקנה הנה
ולעבדיך מקנה ויאמרו אם

מיצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאחוזת אל העברנו את הירדן ויאמר משה לבני
גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם
תשבו פה ונחמה תנצחו את לבני ישראל
מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה בה עשו
אבותיכם בשלח אתם מקדש ברנע לראות את
הארץ ויטעו עד זהל אשכול ויראו את הארץ
ויבאו את לבני ישראל להנחיל נא אל הארץ
אשר נתן להם יהוה ויעזר אפם יהוה בינים הנה

ויעבד לאמר אם יראו האנשים העליונים ממצרים
מבין עשרים שנה וכועלה את הארץ מה אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו
אתרי בלתי כלב מן יפנה הקנזי והושעבן מן
כי מלאו אתרי יהוה ויחר אף יהוה בישראל
ויזעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה והנה קמתם תחדת
אבותיכם הרבות אנשים חטאים לספות עוד על
חרון אף יהוה אל ישראל כי תשובו מאחרי
ויספ עוד להצילו במדבר ועזבתם לכל העם
הזה וישו אליו

ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לספנו
ואנחנו נחלק חשים לפני בני ישראל עד אשר
אם הביאנו אל מקומם וישב ספנו בער
המבצר לפני ישרי הארץ לא נשוב אל הרינו
עד התנחל בני ישראל איש נחלתו כי לא נחל
אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו
אלינו מעבר לירדן מזרחה

ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה
אם תחלצו לפני יהוה למלחמה ועבר לכם כל
חלוצ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את ארצו
מפניו ותכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו
והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת
לכם לאחזה לפני יהוה ואם לא תעשו כן הנה
חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתם
עו לכם ערים לספכם וגדרת לצנאכם והיציא
מפיכם תעשו ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה
לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה ספנו נשילנו
מקננו וכל בהמתנו יהי שם בערי הגלעד ועבדיך
יעברו כל חלוצ צנא לפני יהוה למלחמה כאשר
אדני דבר וישו להם משה את אלעזר הכהן ואת
יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני

ישראל ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד
ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוצ למלחמה
לפני יהוה ותכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו חלוצים
אתכם ולאחזו בהנכם הארץ טעון ויענו בני גד
ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אבועבדיך
כן נעשה נחזו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ
טעון ואדנו אחות נחלתנו מעבר לירדן וידת
להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחזעי שבט
מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מנר האמרי

ואת ממוכבת עוג מלך הבשן הארץ לערית כובלת
ערי הארץ סביב ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת
ואת ערער ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבחה
ואת בית זמורה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת
עאן ובני ראובן בנו את השבון ואת אלעלא ואת
קריתים ואת גבו ואת בעל מעון מוסבת שמואת
שבמה ויקראו בשמה את שמות הערים אשר
בנו וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכדה
וירש את האמרי אשר בה ויתן מנשה את
הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה יאיר בן
מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות
יאיר ונבו הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא
נה נבו בשמו

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד משה ואהרן ויכתב משה את
מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממוחרת
הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל
מצרים ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה
בהם כל בכור ונאלהיהם עשה יהוה שפטים
ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחזו בסכנת ויסעו
מסכנת ויחזו באתם אשר בקצה המדבר ויסעו
מאתם וישב על פי החזירת אשר על פני בעל
צפון ויחזו לפני מגדל ויסעו מפני החזרת ויעברו
בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים
במדבר אתם ויחזו במרה ויסעו במרה ויבאו
אילמה ונאילם שתים עשרה עינת מים ושבועים
תמרים ויחזו שם ויסעו מאילם ויחזו עלים סוף
ויסעו מים סוף ויחזו במדבר סיני ויסעו במדבר
סיני ויחזו בדפקה ויסעו מדפקה ויחזו באכזיש
ויסעו באכזיש ויחזו ברפידם ולא היה שם מים
לעם לשותות ויסעו מרפידם ויחזו במדבר סיני
ויסעו במדבר סיני ויחזו בקברת התאוד ויסעו
מקברת התאוד ויחזו בחצרת ויסעו מחצרת ויחזו
ברתמה ויסעו מרתמה ויחזו ברמז פריץ ויסעו
מרמז פריץ ויחזו בכבנה ויסעו מכבנה ויחזו ברסה
ויסעו מרסה ויחזו בקהלתי ויסעו מקהלתי ויחזו
בהר שפר ויסעו מהר שפר ויחזו בזרדה ויסעו
מזרדה ויחזו במקהלת ויסעו ממהלת ויחזו
בתחזת ויסעו מתחזת ויחזו בתרוז ויסעו מתרוז
ויחזו במתקה ויסעו ממתקה ויחזו בחשכונה

ויסעו מושעמנה ויהנו במסרות ויסעו ממסר ויהנו
ויהנו בבני יעקן ויסעו מבני יעקן ויהנו בחר הגדוד
ויסעו בחר הגדוד ויהנו ביטבתה ויסעו מיטבתה
ויהנו בעברנה ויסעו מעברנה ויהנו בעציון גבר
ויסעו מעציון גבר ויהנו במדבר צן הוא קדש
ויסעו מקדש ויהנו בהר ההר בקצה ארץ ארם
ועל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת
עם בשנת הארבעים לשנת בני ישראל מארץ
מצרים בחדש החמישי באחד לחדש ואהרן
בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בהר
ההר

וישמע הכנעני מוכר ערד
והוא ישב בגב בארץ כנען בנא בני ישראל
ויסעו מהר ההר ויהנו בצלמנה ויסעו מצלמנה
ויהנו בפונן ויסעו מפונן ויהנו באבת ויסעו מאבת
ויהנו בעיו העברים בגבול מואב ויסעו מעיים
ויהנו בדיבן גד ויסעו מדיבן גד ויהנו בעלמן
דבלתימה ויסעו מעלמן דבלתימה ויהנו בהרי
העברים לפני גבו ויסעו מהרי העברים ויהנו
בערבת מואב על ירדן ירחו ויהנו על הירדן
מבית הישמת עד אבל השטים בערבת
מואב

וידבר יהוה אל משה
בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן
אל ארץ כנען והורשתם את כל ישבי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי
מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו והורשתם
את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
לרשת אתה והתנחלתם את הארץ בגורל
למשפוחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
תמעוט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגדול
לו יהיה למעוט אבותיכם תתנחלו ואם לא תורישו
את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מתם
לשבים בעיניכם ולצנינים בצדיכם וצרו אתכם
על הארץ אשר אתם יושבים בה והיה כאשר
דמיתי לעשות להם אעשה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען
זאת הארץ אשר תפס לכם נחלה ארץ כנען
לנחלתיה והיה לכם פאה צנב ממדבר צן על ידי
אדם והיה לכם גבול צנב מקצה ים המלח קדמה
ונסב לכם הגבול מנצב למעלה עקרבים ועבר צנב
והיה תוצאתיו מנצב לקדש ברנע ויצא חצר ארז

ועבר עצימה ונסב הגבול מעצמון וזו לה מצרים
והיו תוצאתיו הימה וגבול ים והיה לכם הים הגדול
וגבול זה יהיה לכם גבול ים וזה יהיה לכם גבול
צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר הר מהו ההר
תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה וישא
הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם
גבול צפון והתאויתם לכם לגבול קדמה מוצר
עינן שפמה וירד הגבל משפם הרב לה בוקדם
לעינן וירד הגבל ומוזה על כתף ים כרת קדמה
וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת
ההיה לכם הארץ לגבלתיה סביב ויצו משה
את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו
אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות
וחצי המטה כי לקחו מטה בני הראובני לבית
אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה
מנשה לקחו וחלתם שני המטות וחצי המטה
לקחו וחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה
בזרחה

ידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים
אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן והושע
בן נון ושׂימא אחד נשיא אחד מנשה תקחו לנחל
את הארץ ואלה שמות האנשים למטה יהודה
מלכ בן יפתה ולמטה בני שמעון שמואל בן
עמיהוד למטה בנימין אליהו בן כסוף ולמטה
בני דן נשיא בתי בן יגלי לבני יוסף למטה בני
מנשה נשיא חניאל בן אפר ולמטה בני אפרים
נשיא קמואל בן שפטן ולמטה בני זבולן נשיא
אליעפן בן פריץ ולמטה בני יששכר נשיא
פנטיאל בן עוז ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד
בן שלמי ולמטה בני זפתלי נשיא פנטיאל בן
עמיהוד אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני
ישראל בארץ כנען

ידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר עו את בני ישראל ונתנו לכם מנחלת
אחוזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבותיהם
נתנו לכם והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם
יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיותם ומגרשי
הערים אשר נתנו לכם מקיר העיר וחוצה
אלף אמה סביב ומדתם מחוץ לעיר את פאת
קדמה אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים

ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי
המקלט אשר תתנו לכם שמה הרצח ועליהם
תתנו ארבעים ושתיים עיר כל הערים אשר תתנו
ללויים ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת בוגר שיהן
והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל כזאת
הרב תרבו וכזאת המועט תמעיטו איש כפי נחלתו
אשר יתנו יתן מעריו ללויים

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם עטרים את הירדן ארצה
כנען והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה
לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה והיו לכם
הערים למקלט כזאת ולא ימות הרצח עד עמדו
לפני העדה למושפט והערים אשר תתנו שש ערי
מקלט תהיינה לכם את שלש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי
מקלט תהיינה לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם
תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל
מכה נפש בשגגה ואם בכלי ברזל הכהו וימת
רצח הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר
ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח
או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא
מות יומת הרצח גאל הדם הוא ימית את הרצח
תפגעו בו הוא ימתנו ואם בשגגה יהדפו או
השליך עליו בעצרה וימת או באיבה הכהו בידו
וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את
הרצח תפגעו בו ואם בפתע בלא איבה הדפו או
השליך עליו כל כלי בלא צדוה או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא
לא איבה לו ולא מנהש רעתו ושפטו העדה בין
המטה ובין גאל הדם על המשפטים האלה והלוי
העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אדם
העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד
מות הכהן הגדל אשר משה אתו בשכנו הקדש
ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר
ננס שמה וכיצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר
מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח איננו דם פי
בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי
מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו והיו
אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושעבתיכם
כל מכה נפש לפני עדים ירצח את הרצח ועדי
אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו ספר
בנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת

ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשום
נשבת בארץ עד מות הכהן ולא תחנפו את
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחליף את
הארץ ולא ארץ לא יקפר לדם אשר שפך בה
כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל

ויקרו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן
מכיר בן מנשה למשפחת בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה
בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
נחלת צלפחד אחינו לבנותיו והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים וגרעה נחלתן מנחלת
אבותיו ונוסף על נחלת הנמטה אשר תהייתה להם
ובגורל נחלתנו יגרע ואם יהיה היכל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על נחלת הנמטה אשר תהייתה להם
ובנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן ויבן משה את
בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
לאמר לטוב בעיניכם תהיינה לנשים אך למשפחת
מטה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נחלה לבני
ישראל כמטה אל מטה כי איש בנחלת מטה
אבותיו ידבקו בני ישראל וכל בת ירשת נחלה
כמטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה
תהיה לאשה למוען ירשו בני ישראל איש נחלת
אבותיו ולא תסב נחלה כמטה למטה אחר כי איש
בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו בנות צלפחד ותהיינה מנחלה
ברעה ונחלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני
ידיהן לנשים כמשפחת בני מנשה בן יוסף היו
לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן
אלה הנחלות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל בערבת מואב על ידן ירדן

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבת מואב סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב אחת
עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע